

τούτους περιπάτους ἀνά τὰς διόδους καὶ τὰ παζάρια τοῦ Μαρόκκου. Ἐνταῦθα διετηρήθη ἀκόμη πραγματικῶς ὁ ἀνατολικὸς κόσμος καὶ νομίζει τις, ὅτι ἔμπροσθέν του βλέπει σκηνὴν μύθου, ἣν δὲν ἐπίστευεν ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ᾔνε ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ. Ἀλλὰ βαθμυδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὁ ἀραβικὸς κόσμος ἐξακολουθεῖ ὀπισθοχωρῶν καὶ ἀπὸ τῶν

ἀκτῶν τῆς Μεσογείου θαλάσσης· ἐν Ἀλγερίῳ καὶ Τύνιδι δὲν εὐρίσκουμεν πλέον αὐτὸν πρωτότυπον, ἀλλὰ νενοθευμένον καὶ ὑπὸ ἄλλων φραγκικῶν καὶ ἰταλικῶν στοιχείων. Μόνον ἐν Μαρόκκῳ, καὶ ἐνταῦθα, ἐν ταῖς μικροτέραις καὶ ἀπωτέραις πόλεσι διετηρήθη μέχρι τῆς σήμερον τὸ ἀραβικὸν στοιχεῖον ἀμυγῆς καὶ καθαρὸν ἀπὸ πάσης ξένης συναναμίξεως.

**1. ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'. ΠΡΩΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙ-
ΑΡΧΗΣ** (σελ. 97). Εἰς τὰς ὀλίγας λέξεις, αἵτινες συνοδεύουσι τὴν εἰκόνα ἐν τῇ προμετωπίδι τοῦ παρόντος τεύχους, δὲν ἔχομεν ἐνταῦθα νὰ προσθέσωμεν ἄλλο τι, παρ' ὅτι ὁ εἰδικὸς ἡμῶν καλλιτέχνης μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας καὶ λεπτότητος ἐχάραξεν αὐτὴν καὶ τὴν κατέστησεν ἀληθὲς καλλιτέχνημα ξυλογραφικῆς τέχνης καὶ δεξιότητος.

2. ΑΓΟΡΑ ΕΝ ΦΕΖ. Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ de Madrazo (σελ. 101). Φεζ ὀνομάζεται ἡ πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Μαρόκκου εἰς τὰς βορειοδυτικὰς ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς. Ὅπισθοχωρήσαντες ἐξ Εὐρώπης οἱ Ἄραβες ἐνεκατεστάθησαν ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀλγερίῳ καὶ ἐν Τύνιδι καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς παραλίαις χώραις. Καὶ ἀλλαχοῦ ὑπέκυψαν εἰς τὴν ὅλον ἐν προεκτεινομένην ἐπίδρασιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἐνταῦθα ὅμως ἐμμένουσιν εἰς ἐτι ἀδιάφθοροι καὶ πιστοὶ εἰς τὰ πατροπαράδοτα αὐτῶν ἔθιμα. Ἐν τῷ ἀναχεῖρας τεύχει παρεθέσαμεν περὶ τῶν κατοίκων τῆς χώρας ταύτης συντόμους σημειώσεις ἐν ἰδίῳ ἄρθρῳ. Ὁ καλλιτέχνης ὁδηγεῖ ἡμᾶς εἰς μίαν γωνίαν τῆς ἐν Φεζ ἀγορᾶς, ὅπου βλέπομεν ἐν μέσῳ μὲν τρεῖς μεγαλοπρεπεῖς ἄνδρας σοβαρῶς συνδιαλεγομένους καὶ ἐξετάζοντας τὴν ποιότητα ἑνὸς μακροῦ τουφεκίου, εἰς τὸ βάθος δὲ ἄλλους ἄνδρας ὁκλαῖς καθημένους καὶ συνομιλοῦντας πρὸς ἀλλήλους. Ἡ ὅλη τῆς εἰκόνος διασκευὴ εἶνε λίαν ἐπιτυχὴς καὶ ἀπεικονίζει πιστῶς τὸν χαρακτήρα ἀνατολικῆς πόλεως.

3. ΤΟ ΦΥΤΟΝ ΝΥΜΦΑΙΑ. Εἰκὼν πρωτότυπος ὑπὸ G. Marx (σελ. 105). Ὁ γλυκύτατος Ἑρρίκος Ἀῖνε εἶπε περὶ τῆς νυμφαίας:

„Ἐρωτα ἔχει μὲ τὸ φεγγάρι·
Τὸ γλυκὺ φῶς του τὴν ἐξυπνᾷ,
Τότε σηκώνεται κι' αὐτὴ μὲ χάρη,
Τὸ πρόσωπό της 'ς αὐτὸ γυρνᾷ.“

Τὸ φυτὸν τοῦτο συνδέεται πρὸς πλείστας ὅσας μυθολογικὰς παραδόσεις καὶ εἶνε συχνότατον καὶ προσφιλεῖς ἀντικείμενον τῆς ποιήσεως καὶ τῆς καλλιτεχνίας. Πατρίς αὐτοῦ εἶνε τὰ λιμνάζοντα ὕδατα τῆς νοτίου καὶ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας, ἀπαντᾷ ὅμως καὶ ἐν Ἀφρικῇ παρα τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου καί, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, τὴν νυμφαίαν ὁ θεσπέσιος Ὅμηρος ἀποκαλεῖ λωτόν, ὃν τρώγοντες οἱ ἐταῖροι τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐλησιμόνουν τὴν πατρίδα των.

„τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιθεῖα καρπὸν,
οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.“

Ὁ λωτὸς εἶνε τὸ ἱερὸν ἄνθος τῶν Ἰνδῶν, τὸ καθηγιασμένον κόσμημα τοῦ ποταμοῦ Γάγγου, ἐτιμᾶτο δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ὡς σύμβολον τῆς γονιμότητος, τῆς εὐφορίας καὶ τῆς ἀθανασίας.

4. ΤΟ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ (σελ. 108). Μετὰ πολλὰς διαφωνίας καὶ συζητήσεις ἐν τῷ γερμανικῷ Κοινοβουλίῳ εἶχεν ἀποφασισθῇ πρὸ δύο περίπου ἐτῶν τὸ ἀνώτατον γερμανικὸν δικαστήριον νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅπου εἶνε, ἤτοι ἐν Λειψίᾳ, ἅμα δ' ὡς ἐγνώσθη ἡ ἀπόφασις αὕτη, προεκηρήθη διαγωνισμὸς μετὰξὺ τῶν γερμανῶν ἀρχιτεκτόνων περὶ τοῦ καλλίστου σχεδίου, καθ' ὃ δαπάναις τοῦ κράτους ἐμελλε νὰ κτισθῇ τὸ ἐπισημότατον τοῦτο τῆς Θέμιδος τέμενος. Εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγείσαν ἐπιτροπὴν ὑπεβλήθησαν πρὸς κρίσιν 119 ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια, ἐξ ὧν ὡς καλλίστον καὶ τοῦ πρώτου βραβείου (10,000 φράγκ.) ἄξιον ἐκρίθη τὸ ὑπὸ τῶν νεαρῶν ἀρχιτεκτόνων Λουδοβίκου Χόφμαν καὶ Πέτρου Δύπβαδ χαραχθὲν σχέδιον, ὅπερ παριστάνει καὶ ἡ ἡμετέρα εἰκὼν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς κυρίως εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος καὶ διὰ τοῦτο ἐξέλεξε τὸ σχέδιον τοῦτο, τὸ ὅποιον συγχρόνως ἀπαιτεῖ καὶ τὰς σχετικῶς ἐλαχίστας δαπάνας, ὑπολογιζομένας εἰς 3,000,000 φράγκ. ἐν ᾧ πάντα τὰ λοιπὰ σχέδια ἀπαιτοῦσι δαπάνας διπλασίως μείζονας. Ἐκ πρώτης ὀψεως προδίδει τὸ κτίριον τὸν σκοπὸν του καὶ δὲν στερεῖται μεγαλοπρεπειᾶς. Εἰς τὸ ὑπόγειον εὐρίσκονται τὰ οἰκήματα τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων καὶ αἱ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα θερμαίνουσαι μηχαναί. Ἐμπροσθεν δ' ἐπὶ τοῦ ἰσογείου εὐρίσκονται αἱ αἰθούσαι τῶν συνεδριάσεων τοῦ ποινικοῦ τμήματος, ἄνωθεν δ' αὐτοῦ αἱ αἰθούσαι τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐφετερίου καὶ ἡ μεγάλη αἰθούσα τῶν συνεδριάσεων, ἔχουσα εὖρος 240 τετραγωνικῶν μέτρων. Πρὸς νότον κεῖνται τὰ δώματα τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἡ μεγάλη αἰθούσα δι' ἐορτάς, εὖρους 195 τετραγ. μέτρων, τὸ βόρειον δὲ τμήμα τοῦ κτιρίου εἶνε ὀρισμένον διὰ τὴν βιβλιοθήκην, ἀποτελουμένην ἐξ 150,000 τόμων. Δύο μεγάλαι καὶ ὁκτὼ μικρότεραι αὐλαὶ χωρίζουσι καὶ συνδέουσιν ἐσωτερικῶς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ μεγάλου τούτου οἰκοδομήματος, ὅπερ ἀποτελειούμενον θὰ καταστῇ βεβαίως εἰς τῶν ἐκπρεπεστάτων στολισμῶν τῆς Λειψίας.